

bevirktes en allfor uforholdsmæssig Forhøjelse af Tolden mod det Nødgjældende for sliq. uljæret Filt, der indføres navnlig til Skibsforskydning, er hin Sondring ikke optagen i Forflaget.

Dettes tredje Underafdeling omtaler Bordug samt spartlede, lakerede, fernisjerede, med Gummi, Guttaperka eller Olie gennemtrufne, eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Smergel, Sand eller deslige bestrøede Manufakturvarer. Med Hensyn til disse Varer fastsætter Loven af 1863, at de, naar Toldvæsenet kan bedømme Stoffet, skulle fortoldes som dette, dog at, hvis Stoffet er helt eller tilbels af Silke, fortoldes Varen med 48 f. pr. T. ; kan Toldvæsenet ikke bedømme Stoffet, bliver Varen at fortolde med 16 f. pr. T. Toldindtægten herefter for Varer af Silkestof har været 159 Rd. aarligt, og for de til 16 f. pr. T. ansatte Varer 130 Rd. Da det ingeninde vil være umuligt at bedømme Stoffet, hvad ogsaa den nysnævnte ringe Indtægt, der tilmed turde hidrøre fra tilfældig Tarifiering, viser hen til, og da den nuværende Told for Varer af Silkestof vil falde sammen med den foreslaaede for de lavest beskattede Silkevarer, ere de omhandlede Varer i Forflaget ikke opførte med en egen Toldfats, men, med den fornødne Tilføielse for Silkevarernes Bedkommende, henviste til Fortoldning efter Stoffet.

I Loven af 1863 ere „malede“ Manufakturvarer indbefattede under den her nævnte Underafdeling. Da deslige Varer, saaledes t. Ex. malede Kullgardiner af Bomuldstoi, ikke formenes at burde behandles anderledes end lignende trykkede eller farvede Varer, er Ordet „malede“ udeladt i nærværende Forflag.

Den fjerde Underafdeling omfatter „Garn, Traad, Tongværk m. m.“ Det første Nummer i denne Underafdeling svarer til Løbe-Nr. 243 i Loven af 1863 „Tongværk af vegetabiliske og animalske Stoffer, alle Slags“. Det er anset for at være korrekttere og i hvert Fald lettere for Ovsigtgen at indordne de paagjældende Varer paa dette Sted. I det Grændsebestemmelsen for hvad der vil være at henføre til Tongværk og hvad der skal behandles som Seil- og Bindgarn eller Snore er den samme som nu, er derimod Afgiften mod nu nedsat

med 50%, fra 1 f. pr. T. til 0,5 f. Af Tongværk kommer der overhovedet forholdsvis Lidet til Fortoldning, da Skibenes Forsyning med fremmed Tongværk hovedsagelig sfer fra Transittoplagnene; Gjennemsnitsindtægten har kun været 2626 Rd., og den foreslaaede Nedfattelse, der er begrundet i Hensynet til de simplere Varearter, maa derefter anslaas at bringe et Tab af ca. 1,300 Rd.

De 3 følgende Nummere i Underafdelingen, Nr. 84—87, svare til følgende Bestemmelser i Loven af 1863:

a) af vegetabiliske Stoffer:
Garn, herunder indbefattet saadant Seil- og Bindgarn og saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under 1 Linies Tykkelse:

Løbe-Nr. 140: usarvet 1 T 3 f.
— 141: farvet 1 - 8 -

b) af Silke:
Løbe-Nr. 151: utvindet og tvundet Silke, herunder indbefattet saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under $\frac{1}{2}$ Linies Tykkelse 1 T 72 f.

c) af Uld og andre Haar af Dyr:
Garn, herunder indbefattet saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under 1 Linies Tykkelse:

Løbe-Nr. 156: usarvet 1 T 4 f.
— 157: farvet samt al Slags Garn i Forbindelse med Lahn 1 - 8 -

I det foreliggende Forflag er den ovenstaaende Sondring mellem Garn af vegetabiliske Stoffer og Garn af Uld osv. for Simplifikationens Skyld ikke bibeholdt. De forskellige Arter farvet Garn ere allerede nu satte til den samme Afgift; af Indførselen af Uldgarn falde over de $\frac{2}{3}$ paa farvet Garn, og om end det usarvede Uldgarn vel i Almindelighed har en noget høiere Værdi end usarvet Garn af vegetabiliske Stoffer, er Forskjællen dog ikke en saadan, at den giver nogen afgjørende Grund for at beholde en egen Position for hint Garn. Den hele aarlige Indtægt af usarvet Uldgarn har ikkun udgjort 1,858 Rd., saa at den ved Sammendragningen bevirkede